

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 14T/73/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5624010923
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Štepita
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2025:5624010923.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom JUDr. Ivanom ŠTEPITOM v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX. XX. XXXX v Martine, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06. 08. 2025 v Ružomberku, takto

rozhodol:

Obžalovaný

A. B., nar. XX. XX. XXXX v Martine, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., adresa na doručovanie písomností E. F. XX, G. D. - F.,

uznáva sa za vinného, že

že ako biologický otec v Ružomberku, v mieste svojho súčasného pobytu F. XXXX, F., G. D. a všade tam, kde sa nachádzal aj napriek tomu, že je podľa § 62 zákona o rodine a v rozsahu vymedzenom v rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č. k. 11P/16/2023-41 zo dňa 14.03.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 05.04.2023, povinný platiť výživné na svoje maloleté deti H. B., nar. XX.XX.XXXX a G. B., nar. XX.XX.XXXX v sume vo výške 100,- Eur mesačne na každé dieťa vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí A. A., nar. XX.XX.XXXX v Ružomberku, trvale bytom I. J. XXXX/XX, K., si túto svoju vyživovaciu povinnosť, riadne a pravidelne neplní od 05.04.2023 až doposiaľ, s výnimkou mesiacov apríl 2023, kedy uhradil 40,- Eur, máj 2023, kedy uhradil 160,- Eur, jún 2023, kedy uhradil 200,- Eur, júl 2023, kedy uhradil 200,- Eur, august 2023, kedy uhradil 200,- Eur, november 2023, kedy uhradil 150,- Eur, december 2023, kedy uhradil 200,- Eur, február 2024, kedy uhradil 300,- Eur, marec 2024, kedy uhradil 200,- Eur, apríl 2024, kedy uhradil 100,- Eur, október 2024, kedy uhradil sumu 74,-Eur, január až jún 2025, kedy uhradil 6x po 56,15,-Eur prostredníctvom súdneho exekútora,

pričom v sledovanom období od 05. 04. 2023 až doposiaľ nepoberal dávku v nezamestnanosti, ani iné dávky poskytované Sociálnou poisťovňou, poberá invalidný dôchodok v sume 221,20,-Eur mesačne brutto, nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nie je poberateľom a ani nebol poberateľom dávky a príspevkov k dávke v hmotnej núdzi a ani žiadnych štátnych sociálnych dávok poskytovaných úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, podal daňové priznanie k dani z príjmu fyzických osôb za rok 2023, má živnostenské oprávnenie na predmet podnikania „dokončovacie stavebné práce pri realizácii exteriérov a interiérov“ a „výroba a opracovanie jednoduchých výrobkov z kovu“, vlastní motorové vozidlo na ktorom je vedená exekútorská blokácia, nevlastní žiaden hnutel'ný majetok,

čím takto dlhuje k rukám matky A. A., nar. XX.XX.XXXX v Ružomberku, trvale bytom I. J. XXXX/XX, K., sumu najmenej vo výške 3.515,-Eur,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona,

za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, výkon ktorého mu súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmiennečne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností zaplatil zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Ružomberok podala na A. B. dňa 27. 12. 2024 obžalobu pre podozrenie zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona s tým, že ku dňu podania obžaloby výška zameškaného výživného predstavovala sumu 2.450,-Eur. Súd len podotýka, že v skutkovej vete obžaloby nebola uvedená akákoľvek forma zavinenia.

Nakoľko sa nepodarilo doručiť obžalobu menovanému, Okresný súd Liptovský Mikuláš dňa 04. 03. 2025 na neho vydal príkaz na zatknutie. Dňa 04. 04. 2025 bol obžalovaný zatknutý a bol predvedený pred súd, ktorý vydal príkaz na zatknutie. Po doručení obžaloby, po tom, ako obžalovaný uviedol adresu na doručovanie bol prepustený zo zadržania dňa 04. 04. 2025 o 12.30 hod.

Po opakovaných predvolaniach obžalovaného na hlavné pojednávanie bolo napokon hlavné pojednávanie vykonané dňa 07. 07. 2025, na ktorom obžalovaný urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, a to aj s prihliadnutím na podanie Okresnej prokuratúry Ružomberok, ktoré bolo doručené súdu dňa 15. 05. 2025, ktorým podaním Okresná prokuratúra doplnila skutkovú vetu, ktoré doplnenie prokuratúra odôvodnila písarskou chybou.

Podľa § 122 ods. 13 Trestného zákona, ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Vyhlásenie, ktoré obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní dňa 07. 07. 2025 sa teda týkalo nie len samotnej obžaloby zo dňa 27. 12. 2024, ale aj jeho doplnenia, ktoré mu bolo doručené cestou polície. Obžalovaný kladne odpovedal na otázky kladené mu v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku a následne bol aj vypočutý k ďalšiemu obdobiu neplnenia vyživovacej povinnosti s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenie.

Obžalovaný uviedol, že si chce zarobiť nejaké peniaze, splácať dlh ako aj bežné výživné, aktuálne je nezamestnaný, nie je evidovaný na Úrade práce. Dôvodom je skutočnosť, že má stále otvorenú živnosť, no je poberateľom čiastočného invalidného dôchodku vo výške 221,20,-Eur, z ktorého príjmu cestou exekútora mu je zrážaná suma 73,10,-Eur ako výživné na obe deti. Od podania obžaloby až do termínu pojednávania okrem exekučných zrážok nezaplatil žiadne výživné. Jeho zdravotný stav je zlý, nedávno bol hospitalizovaný pre psychické problémy (depresie), trpí aj epilepsiou. Prebiehajúce trestné stíhanie, obava z možného uloženia trestu má u neho za následok požívanie alkoholických nápojov. Zo svojho príjmu ešte spláca úver svojej matke, ktorá si za neho zobrala v čase, keď žil s poškodenou A.. S deťmi sa nestretáva napriek tomu, že mal určený styk s deťmi súdom, no túto súdnu

úpravu poškodená nerešpektuje. Je vyučený v odbore strojár, bolo mu vydané živnostenské oprávnenie, okrem iného na dokončovacie práce, defektoskopiu ako aj osobnú asistenciu, ktorú súčasne vykonáva vo vzťahu k svojej terajšej priateľke L. M.. Motorové vozidlo ktorého je vlastníkom bolo zablokované exekútorom, na psychické problémy sa lieči u D. N.. Invalidný dôchodok poberá z dôvodu v minulosti prekonaného nádoru na chrbtici, následne bol štyrikrát operovaný, jeho zdravotný stav mu neumožňuje nájsť si trvalé zamestnanie. Návrh na zníženie výživného nepodal, dlhované výživné mieni zaplatiť možnosťou zamestnať sa, ktorá je však výrazne obmedzená, mieni to naďalej splácať cestou exekúcie. Jeho zdravotný stav mu neumožňuje pracovať bez prítomnosti tretej osoby. Je schopný pracovať len vtedy, ak užije lieky. Obžalovaný udelil súhlas na vyžiadanie si správy od jeho obvodnej lekárky ako aj od odbornej lekárky, u ktorej sa lieči pre duševné problémy.

Na hlavné pojednávanie, ktoré bolo za týmto účelom odročené na deň 06. 08. 2025 sa obžalovaný nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil telefonicky s tým, že má zdravotné problémy, je slabý a trasia sa. Nepredložil však doklad o prípadnej hospitalizácii.

Podľa § 120 ods. 2 Trestného poriadku, v prípade ospravedlnenej neúčasti obvineného na úkone orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu zo zdravotných dôvodov je obvinený povinný predložiť vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že mu jeho zdravotný stav neumožňuje účasť na úkone, na ktorý bol predvolaný, bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby.

Podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného môže súd hlavné pojednávanie vykonať, len ak súd má za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného a prítom

a) obžaloba bola obžalovanému riadne doručená a obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, alebo ak sa predvolanie na hlavné pojednávanie považuje za doručené podľa § 66 ods. 3 alebo 4, aj keď sa o ňom obžalovaný nedozvedel, a z toho dôvodu jemu ustanovený obhajca bol o hlavnom pojednávaní riadne upovedomený,

b) obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, pred orgánom činným v trestnom konaní a boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní alebo skrátrenom vyšetrovaní a obvinený bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrovania alebo skráteneho vyšetrovania,

c) obžalovaný bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený,

d) obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, vyhlási, že netrvá na osobnom výsluchu obžalovaného.

Podľa odseku 5 citovaného ustanovenia, ak súd rozhodne, že sa hlavné pojednávanie vykoná v neprítomnosti obžalovaného, možno za podmienok uvedených v § 263 ods. 3 prečítať zápisnice o výsluchu spoluobžalovaných, svedkov a znalcov aj bez súhlasu obžalovaného.

Ako vyplynulo zo zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 07. 07. 2025 obžalovaný A. B. bol upovedomený o dôvodoch odročenia pojednávania a stanovení termínu ďalšieho hlavného pojednávania na deň 06. 08. 2025 s tým, že bol poučený aj o možnosti vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti. Súd len podotýka, že dôvodom odročenia pojednávania bola potreba preveriť tvrdenie obžalovaného týkajúce sa jeho návrhu na uloženie alternatívneho trestu.

Pred prijatím vyhlásenia o vine súd na pojednávaní konanom dňa 06. 08. 2025 vypočul aj poškodenú – matku maloletých detí A. A.. Svedkyňa uviedla, že aktuálne je nezamestnaná, je evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, žije v spoločnej domácnosti so svojim súčasným partnerom. Neplnením vyživovacej povinnosti deti netrpeli núdzou, obžalovaný si plnil vyživovaciu povinnosť len prostredníctvom núteného výkonu – súdnej exekúcie, kedy prvýkrát 05. 03. 2025 jej exekútor poukázal sumu 200,-Eur a potom následne cestou exekútora každý mesiac dostala sumu 56,15,-Eur. Bolo jej priznané náhradné výživné (ako o tom svedčí aj potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny

Ružomberok), v prípade poukázania platby zo strany exekútora túto skutočnosť oznamuje úradu práce, ktorej následne kráti vyplácanie náhradného výživného. Obžalovaný sa s deťmi nestretáva, nekupuje im žiadne darčeky. Poškodená sa nevedela vyjadriť aká je výška zameškaného výživného ku dňu jej výsluchu; s prijatím vyhlásenia o vine obžalovaného svedkyňa súhlasila.

Súd ďalej vykonal dokazovanie prečítaním listinných správ a dôkazov, ktoré boli zadovážené v prípravnom konaní, kedy podľa oznámenia Sociálnej poisťovne obžalovaný A. B. je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 225,90,-Eur. Súdny exekútor JUDr. Miloš Kabáč voči odsúdeného vykonáva exekúciu na výživné s účinnosťou od 04. 01. 2025 doposiaľ. Z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov má obžalovaný 7 záznamov rôzneho druhu (priestupok proti majetku, priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a to opakovane. V registri trestov má jeden záznam z roku 2016, kedy u neho došlo rozhodnutím Okresnej prokuratúry Martin k podmiennečnému zastaveniu trestného stíhania, pričom v skúšobnej dobe sa osvedčil. Obžalovaný nie je evidovaný na Úrade práce, je držiteľom živnostenského oprávnenia pre rôzne pomocné práce. Z oznámenia Daňového úradu v Žiline vyplynulo, že obžalovaný podal daňové priznanie v marci 2024 za zdaňovacie obdobie 2023 s celkovým príjmom vo výške 11.273,40,-Eur. Vznikla mu daňová povinnosť vo výške 300,76,-Eur, uplatnil si daňový bonus na dve maloleté deti H. B. O. G. Č.

Z oznámenia Sociálnej poisťovne ďalej vyplynulo, že obžalovaný bol naposledy zamestnaný do 20. 10. 2017, od 13. 08. 2012 je poberateľom invalidného dôchodku.

O iné štátne sociálne dávky nepožiadala a ani ich nemá vyplácané.

Z informácie z Centrálného registra exekúcie vyplynulo, že voči obžalovanému sú vedené viaceré exekúcie, okrem iného aj z titulu bežného a zameškaného výživného od 01. 07. 2024. Je držiteľom osobného motorového vozidla typu BMW 318 i, na ktoré bola uvalená exekútorská blokácia dňa 13. 12. 2023. Ide o vozidlo, ktoré bolo prihlásené do evidencie prvýkrát 01. 01. 1992.

Ako poľahčujúcu okolnosť u obžalovaného súd hodnotil skutočnosť, že sa k trestnej činnosti priznal, svoje konanie oľutoval, vzhľadom na spáchané priestupky súd nehodnotil ako poľahčujúcu okolnosť vedenie riadneho života. Priťažujúce okolnosti v konaní obžalovaného súdom zistené neboli.

Na základe takto vykonaného dokazovania, s prihliadnutím na prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine ako aj na výsluch týkajúci sa obdobia po podaní obžaloby, hodnotiac dôkazy získané zákonným spôsobom, ako aj dôkazy prípustné podľa § 119 ods. 5 podľa svojho vnútorného presvedčenia založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán dospel súd k záveru, že obžalovaný naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

S prihliadnutím na prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine z hľadiska subjektívnej stránky u obžalovaného ide o úmyselné konanie minimálne v zmysle § 15 písm. b) Trestného zákona. Obžalovaný porušil záujem spoločnosti na riadnom plnení svojich rodičovských povinností tým skôr, že obe maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky a vyživovacia povinnosť otca v tomto smere predstavuje „protiplnenie“ druhého rodiča.

Obžalovaný, ktorý je poberateľom invalidného dôchodku však podľa názoru súdu, ktorý názor je potvrdený vyjadrením samotného obžalovaného, mal možnosť si zabezpečiť aj ďalší príjem či už v podobe vykonávania živnosti resp. v podobe príležitostných brigád, nakoľko k tomu nebráni ani jeho zdravotný stav.

Zo správy odborného lekára D. P. N. vyplynulo, že obžalovaný sa zaevidoval na psychiatrickej ambulancii s účinnosťou od 15. 05. 2025 v súvislosti s duševnou poruchou spôsobenou pravidelným užívaním alkoholu. Liečbu zahájil sám, bol hospitalizovaný, pričom po hospitalizácii došlo k zlepšeniu jeho stavu, z psychiatrického hľadiska je prístupný. Zo zdravotného hľadiska tu existujú určité obmedzenia pri vykonávaní určitých typov prác a nemôže pracovať v noci.

O jeho potencionálnej možnosti zamestnať sa a takto si zvýšiť príjem, z ktorého by mohol uspokojovať nehnuteľné potreby svojich maloletých detí svedčí aj lekárska správa D. O. K., všeobecnej lekárnky, ktorá na výzvu súdu ohľadom zaujatia stanoviska k zdravotnému stavu obžalovaného uviedla, že v prípade obžalovaného ide o pacienta, ktorý posledné tri roky trpí syndrómom závislosti od alkoholu, opakovane bol hospitalizovaný na urgentnom príjme, no následnú hospitalizáciu odmietol. Boli mu odporúčané viaceré odborné vyjadrenia, ktoré pravdepodobne nezrealizoval, pričom všeobecný lekár sa nemôže zodpovedne vyjadriť k aktuálnemu zdravotnému stavu obžalovaného. Aj uvedené skutočnosti svedčia minimálne o ľahostajnom prístupe obžalovaného či už k svojmu zdravotnému stavu ale najmä vo vzťahu k povinnosti vyživovať iného, ktorá mu vyplýva či už zo zákona alebo rozhodnutia Okresného súdu Ružomberok č. k. 11P/16/2023-41 zo dňa 14. 03. 2023.

Nemožno uprieť, že obžalovaný si čiastočne plní vyživovaciu povinnosť, ktorú prokurátor bližšie rozpisal v podanej obžalobe, kedy súd zároveň prihliadol aj na ďalšie plnenia zo strany obžalovaného v podobe prebiehajúceho exekučného konania, ktoré mal verifikované zo správy súdneho exekútora a to až ku dňu vyhlásenia rozsudku vo veci samej. Z týchto dôkazov bolo potom možné ustáliť aj výšku aktuálne zameškaného výživného ku dňu vyhlásenia rozsudku a to na sumu 3.515,-Eur.

Ako už súd uviedol vyššie, pravdepodobným motívom konania obžalovaného bola jeho ľahostajnosť, nezodpovedný prístup k plneniu základnej rodičovskej povinnosti, ktorou namiesto osobnej starostlivosti o dieťa sa rozumie plnenie súdom uloženou povinnosťou vyživovať iného.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

Vychádzajúc zo všeobecných zásad ukladania sankcií, ktoré sú uvedené v § 33a Trestného zákona ako aj zo zásad pre ukládanie trestu v zmysle § 34 Trestného zákona a § 31 Trestného zákona dospel súd k záveru, že pre splnenie účelu trestu či už z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie postačuje uloženie trestu odňatia slobody v polovici zákonom určenej trestnej sadzby vo výmere 1 (jedného) roka. Prejednanie veci pred súdom, zohľadnenie čiastočného plnenia vyživovacej povinnosti tak ako je uvedené v skutkovej vete rozsudku sú tak významnými okolnosťami, pre ktoré nie je potrebné nariaďovať nútený výkon trestu a preto u obžalovaného výkon trestu podmienenečne odložil a určil mu skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky. Zároveň však obžalovanému uložil povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností zaplatil zameškané výživné. Nemožno obísť skutočnosť, že trest v sebe zahŕňa aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Súd je toho názoru, že takto uložený trest je primeraný, spravodlivý a najmä zákonný.

Uloženie alternatívneho trestu (trest povinnej práce s ktorým obžalovaný súhlasil) neprichádza do úvahy a to s prihliadnutím na zdravotný stav obžalovaného a najmä na ním samotným deklarovanou závislosťou na návykových látkach.

Poučenie:

Proti výroku o vine odvolanie nie je prípustné.

Proti výroku o treste možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

Odvolanie má odkladný účinok. (§306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V neprospech obžalovaného môže odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len v jeho prospech (§308/2)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 305/1). Ak je poškodený právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.